

De behoefte aan uiterlijke en innerlijke vrede

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Het Internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
Nederland

Meer informatie:
www.islamnu.nl

Op zaterdag 28 september 2019 sprak de wereldwijde leider van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de vijfde Khalifa, Zijne Heiligheid, Hazrat Mirza Masroor Ahmad (Moge Allah hem helpen met Zijn machtige hand) een bijeenkomst toe van meer dan 125 hoogwaardigheidsbekleders en andere gasten op de tweede dag van de 39ste Jalsa Salana (jaarlijkse bijeenkomst) van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in Nederland. Wij zijn verheugd om de officiële vertaling van deze toespraak hieronder te presenteren.

Na het reciteren van *tashahhud*, *ta'awwuz* en *bismillah*, zei Hazrat Mirza Masroor Ahmad, de wereldwijde leider van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de vijfde Khalifa, het volgende:

Alle voorname gasten, *assalamu alaikum wa rahmatullahi wa barakatuhu* – vrede en de zegeningen van Allah op u allen.

Als eerste zou ik alle gasten willen bedanken, die de uitnodiging hebben geaccepteerd en vandaag zich bij ons hebben gevoegd, ondanks er de afgelopen jaren veel gezegd is tegen de Islam en zijn grondlegger.

In feite is er een gecoördineerde poging gedaan om haat en verkeerde informatie over de Islam te verspreiden en het karakter van de Heilige Profeet Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) te demoniseren. In context hiervan getuigt uw aanwezigheid op dit religieuze evenement, georganiseerd door een moslimgemeenschap, van uw open hart en ruimdenkendheid en hiervoor kan ik u alleen maar prijzen en bedanken. Ik bid dat deze genereuze en tolerante geest altijd het uwe blijft en dat deze zich veel verder verspreid,

zodat de mensen van alle gemeenschappen in vrede en met een geest van wederzijdse liefde en respect kunnen samenleven.

Wij, Ahmadi moslims, zijn ervan overtuigd dat religie een persoonlijke zaak is van elk individu. Het is een zaak van het hart en niemand heeft het recht om slecht te spreken over de overtuigingen van andere mensen. Niemand zou mogen spotten met wat anderen als heilig beschouwen, omdat het behandelen van andere mensen met spot en minachting alleen kan leiden tot pijn, lijden en verdeeldheid. Daar tegenover zijn tolerantie en wederzijds respect de hoekstenen waarmee we een vreedzame en harmonieuze samenleving kunnen opbouwen. Zoals ik al heb benoemd, is het karakter van de Heilige Profeet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) lange tijd gelasterd en verdraaid in de niet-moslimwereld. Ook hier in Nederland hebben bepaalde mensen het voortouw genomen bij het aanzetten tot haat tegen de Islam en volkomen valse en gruwelijke beweringen over de Heilige Koran en de Heilige Profeet Mohammed (vrede zij met hem). In verband hiervan zal ik, in de korte beschikbare tijd, spreken over de ware leer van de Islam en het karakter van de grondlegger (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) ervan.

Voordat ik verder ga, wil ik echter meer in het algemeen spreken over wat vrede is en waarom het zo belangrijk is. Zonder twijfel is vrede op persoonlijk niveau iets waar we allemaal naar verlangen, terwijl het op een breder niveau iets is dat verschillende landen en gemeenschappen beweren na te streven. Wat is echter vrede en waarom hebben we die nodig? In mijn optiek zijn er twee soorten van vrede. Er is uiterlijke vrede en innerlijke vrede. Op een oppervlakkig niveau kun-

nen mensen vaak gelukkig en tevreden lijken. Maar hoewel ze uiterlijke vrede hebben, blijven ze verstoken van innerlijke vrede. Bijvoorbeeld, krachtige en invloedrijke mensen spreken vaak over het ontwikkelen van vrede en bezitten zij persoonlijk alle sier en gemakken van de wereld. Niettemin, geven velen toe dat ze op zoek blijven naar gemoedsrust en worden verteerd door spanning en ergernis. Vanuit een enkel extern en materieel oogpunt hebben ze alles wat ze nodig hebben, maar hun geest blijft geplaagd door angst en hun harten blijven onvervuld. De realiteit is dus dat totdat een persoon innerlijke vrede bereikt, zijn materiële gemakken waardeloos zijn. Simpel gezegd, het enige dat geld niet kan kopen is innerlijke vrede. Stelt u zich bijvoorbeeld het geval voor van een rijke moeder, die rijkdom heeft die haar behoeften te boven gaat, maar haar kind raakt verdwaalt. Ondanks alle mogelijke wereldlijke troost, blijft ze rusteloos en wanhopig totdat ze haar kind vindt.

Helaas, in zowel de ontwikkelde als de ontwikkelende wereld, nemen geestelijke gezondheidsproblemen toe. In rijke landen plegen steeds meer mensen zelfmoord, lijden ze aan mentale instorting of depressies, hoewel ze financieel gezien het relatief goed af zijn. Het is niet verwonderlijk dat een gebrek aan innerlijke vrede ook voorkomt bij de zwakkere en kwetsbare leden van de samenleving, die niet in hun basisbehoeften kunnen voorzien en die wanhopig verlangen naar het comfort dat anderen ter beschikking staan. Zo zijn frustratie en innerlijke onrust voelbaar bij rijk en arm. Aan de ene kant blijven rijke mensen, die alles hebben wat ze nodig hebben in materiële termen, verstoken van innerlijke vrede. Aan de andere kant van het spectrum worden de armen en behoeftigen geplaagd door hun omstandighe-

den en hunkeren ze naar het comfortabele leven van anderen. Mensen kunnen verschillende doelen of verlangens hebben, en ze kunnen elkaars tegenpolen zijn in termen van hun materiële staat, maar ze zijn verenigd in hun falen om innerlijke tevredenheid te bereiken. In de wereld van vandaag geven critici religie en in het bijzonder de Islam snel de schuld van de problemen van de wereld. Toch zijn veel mensen die lijden aan innerlijke kwellen en onrust, degenen die een zuiver seculier bestaan leiden, en dus kunnen hun problemen niet worden toegeschreven aan de Islam of een andere religie. Als religieus leider ben ik er standvastig van overtuigd dat in plaats van de oorzaak van de problemen van vandaag te zijn, religie het antwoord is en vanuit islamitisch perspectief de oplossing vrij eenvoudig is.

De Profeet van de Islam (vrede en zegeningen zij met hem) leerde dat ware gemoedsrust van een persoon vereist dat hij de Almachtige God erkent en een band met hem ontwikkelt, omdat volgens de Islam een van de attributen van de Almachtige God is dat Hij de 'Bron van vrede' is. Hij verlangt dat Zijn schepping vreedzaam leeft, ongeacht verschillen in religie of overtuiging. Verder leerde de Heilige Profeet Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) dat Allah de Almachtige de Verstrekker en Onderhouder is van alle schepping. Hij voorziet niet alleen in moslims, maar Zijn genade omvat de hele mensheid, of het nu christenen, hindoes, sikhs, joden of mensen van andere geloven en overtuigingen zijn en inderdaad van degenen die geen geloof hebben en zijn bestaan ontkennen. Islam instrueert moslims om naar beste vermogen de eigenschappen van God na te volgen en dus heeft de Profeet van de Islam (vrede en zegeningen zij met

hem) herhaaldelijk verklaard dat zijn volgelingen medelevend en attent moeten zijn en ernaar moeten streven vrede aan anderen te schenken.

Een gouden principe gegeven door de grondlegger van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) is dat een echte moslim voor anderen hetzelfde wilt, wat hij voor zichzelf verlangt. Ik geloof dat dit eenvoudige en diepgaande principe, indien het niet alleen door moslims, maar door alle mensen wordt toegepast, het middel is voor eeuwige vrede in de samenleving.

Ongetwijfeld verlangt iedereen naar vrede voor zichzelf en hun geliefden, maar de meeste mensen zullen liegen als ze beweren dat ze willen dat hun tegenstanders en concurrenten vrede hebben en met tevredenheid leven. Toch is dit de norm van edelheid en vrijgevigheid van geest die de Islam vereist. Het is een religie en leer die onbaatzuchtigheid bevordert en mensen aanspoort zich van alle sporen van egoïsme te ontdoen.

Het principe dat door de Profeet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) wordt gegeven is dat een persoon openhartig en zuiver van geest moet zijn. In plaats van alleen het beste voor zichzelf te wensen, zou een persoon hetzelfde ook voor anderen moeten verlangen. Helaas zien we in de wereld van vandaag het tegenovergestelde. De moderne samenleving wordt verteerd door eigenbelang en hebzucht. Wanorde, conflict en oorlogvoering nemen toe en de principes van billijkheid en rechtvaardigheid worden consequent overboord gegooid. Dit wordt geïllustreerd door het buitenlandse beleid van veel machtige en rijke landen. Het is een constant thema in de

moderne geschiedenis geweest dat dominante machten hun legers naar verre landen hebben gestuurd, onder het mom van vrede te vestigen, maar de tijd heeft bewezen dat hun echte doel is geweest om hun eigen belangen te beschermen en te vergroten. Tijdens dergelijke conflicten, als slechts één van hun soldaten sterft, is er een stortvloed van verdriet en zij beloven wraak te nemen. Maar wanneer hun bommen of munitie de dood van honderden of zelfs duizenden onschuldige burgers veroorzaken - inclusief weerloze vrouwen en kinderen - blijven ze stil en tonen zij geen enkele vorm van berouw of getuigen ze van geen spijt. De gevolgen van dergelijk onrecht zijn uiterst schadelijk en ingrijpend. De lokale bevolking ziet dat hun leven van veel minder waarde wordt geacht vergeleken met het leven van mensen uit machtige landen. Terwijl ze de strikt dubbele standaarden en het gebrek aan menselijkheid waarnemen, worden ze overwonnen door frustratie, woede en wrok en hun emoties dreigen op elk moment over te koken.

De vrede en veiligheid van dergelijke naties liggen in puin, maar het zou dwaas zijn van de rest van de wereld om te denken dat ze niet zullen worden beïnvloed; integendeel, de wereld is nu zo met elkaar verbonden dat de gevolgen van vijandigheden in een deel van de wereld zich ongetwijfeld over de grenzen verspreiden, en we hebben de afgelopen jaren veel voorbeelden hiervan gezien. Als we oprecht naar vrede verlangen, hetzij in ons persoonlijk leven of op collectief niveau, is het centrale punt dat we voor anderen graag willen hebben wat we voor onszelf verlangen. Zoals ik al eerder zei, is dit eenvoudige principe de basis voor echte vrede in de wereld.

In termen van religie leerde de Heilige Profeet Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) dat het ontwikkelen van ware vrede vereist dat de mensheid zich tot de Almachtige God wendt, Die de bron van vrede is, de Nobele en de Zuivere, en probeert Zijn eigenschappen aan te nemen. Dit betekent dat mensen hun persoonlijke belangen opzij moeten zetten in het streven naar vrede en ervoor moeten zorgen dat hun motivaties te allen tijde zuiver zijn.

Natuurlijk is een groot deel van de verdeling die tegenwoordig in de wereld heerst, omdat de onderliggende bedoelingen van de betrokken partijen niet onschuldig of eerlijk zijn. Er zijn duidelijke tegenstrijdigheden tussen hun woorden en daden en er kan nooit vrede zijn als er geen harmonie is tussen de woorden en daden van een persoon. Elke regering en elke politieke leider - zij het uit de Verenigde Staten, China, Rusland, Europese landen, de moslimwereld of elders - veroordelen routinematig oorlogvoering en bloedvergieten. De realiteit is echter dat hun verzet tegen dergelijke zaken meestal beperkt blijft tot hun belangen en hun mensen. Hun roep om de rechtsstaat, gerechtigheid en mensenrechten worden maar al te vaak hol als hun belangen op het spel staan. Als ze worden aangevallen of hun rechten worden geschonden, uiten ze blinde woede en verontwaardiging over het onrecht, maar ze zijn zelf schuldig aan het richten op zwakkere landen en het exploiteren van burgeroorlogen of conflicten in andere landen voor hun eigen voordeel. In plaats van de verschillende partijen aan de onderhandelingstafel te roepen en een eerlijke dialoog tot stand te brengen, hebben grote machten zich gewoonlijk in de conflicten van andere landen bemoeid door te bewapenen of te financieren welke partij hun belangen ook ondersteunt. Ze gooien benzine op een open vuur en het resultaat is dat onschuldige mensen,

waaronder vrouwen, kinderen en ouderen, hun leven verliezen en de kwekking van hun families aanschouwen. Steden en dorpen worden verwoest en verscheurd. Het enige mogelijke resultaat is een toename van frustratie en wrok onder de lokale bevolking. Dit is iets dat de afgelopen jaren maar al te duidelijk was in door oorlog verscheurde moslimlanden. Kunnen die externe machten, die prioriteit geven aan hun eigen belangen, echt beweren vrede te bevorderen? Kunnen de critici van de Islam bovendien de schuld blijven leggen, voor het gebrek aan vrede in de wereld, aan het adres van de Islam? Kunnen ze doorgaan de Profeet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) verantwoordelijk te houden voor het onrecht dat vandaag plaatsvindt? Laat het duidelijk zijn dat de toestand van onrust in de wereld, hetzij in moslimlanden of anderszins, niets te maken heeft met de leer van de Islam; eerder is dergelijke onrust gebaseerd op de gevestigde belangen en egoïstische manieren van bepaalde leiders of corrupte regeringen enerzijds en rebellerende, opstandige of separatistische groepen anderzijds. Het wordt veroorzaakt door de brute daden van terroristische en extremistische groepen die alleen op zoek zijn naar verrijking of macht. Het centrum van de wanorde van vandaag zijn misschien wel moslimlanden, maar niemand kan ontkennen dat niet-moslimlanden de situatie hebben ontstoken in plaats van het op te lossen.

Men zou kunnen beweren dat de islamitische leer extremisten en terroristen heeft gemotiveerd, maar laat het glashelder zijn dat niets verder van de waarheid verwijderd kan zijn. Zoals ik zei, leerde de Profeet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) dat Allah de Almachtige de Bron van vrede is en de Verstrekker en On-

derhouder van de hele mensheid. Dit is inderdaad vermeld in het eerste hoofdstuk van de Heilige Koran. Dus hoe zou het voor hem mogelijk kunnen zijn om intolerantie te bevorderen of de zaden van verdeeldheid in de samenleving te zaaien? Integendeel, gedurende zijn hele leven bevorderde hij de harmonie tussen geloofsovertuigingen en benadrukte hij de noodzaak van vrede op elk niveau van de samenleving - van de basis binnenlandse familie-eenheid tot internationale betrekkingen. Dit was niet alleen zijn leer, maar ook zijn praktijk. Vanaf het begin bracht de Heilige Profeet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) een boodschap van vrede over en bevorderde een tolerante en inclusieve samenleving. Hij verkondigde dat de Almachtige God verlangde dat alle mensen, ongeacht hun etnische achtergrond of overtuigingen, in vrede zouden leven en dat menselijke waarden zouden worden erkend en gehandhaafd.

Er wordt vaak beweerd dat de vroege moslims oorlog voerden of intolerant waren voor de overtuigingen van anderen. Maar een eerlijke beoordeling van de islamitische geschiedenis bewijst dat dit volkomen onrechtvaardige en valse beschuldigingen zijn. Toen de Islam werd gesticht, waren de vroege moslims zelf het slachtoffer van meedogenloze vervolging in Mekka. Sommigen werden op brute wijze gemarteld, anderen werden gekweld, maar de moslims bleven geduldig en namen nooit wraak. Na het verdragen van de meest gruwelijke wreedheden, trokken enkele van de kwetsbare moslims naar het land dat tegenwoordig Ethiopië wordt genoemd. Maar toch lieten de tegenstanders van de Islam hen niet in vrede leven; ze achtervolgden hen en presenteerden zich voor de koning van het land en smeekten hem om de moslims te verbannen en hen te dwingen terug te keren naar Mekka, zodat ze hen konden blijven vervolgen en ervoor zorgen

dat de Islam zich niet zou verspreiden. De ongelovigen van Mekka vertelden de koning dat de moslims een nieuw geloof hadden gevestigd en de aanbidding van afgoden hadden veroordeeld. Ze beweerden dat de moslims wanorde verspreidden en de vrede in de samenleving verstoorden. Op instructie van de koning om hun verdediging te presenteren, verklaarden de moslims hun geloof in de Ene God, die de Schepper van de hele schepping was. Ze aanbaden Hem alleen, maar zochten tegelijkertijd vrede met alle mensen en gemeenschappen en geloofden dat mensen van verschillende geloven en overtuigingen elkaar zouden moeten respecteren. Ze uitten hun overtuiging dat de machtigen en rijken de rechten van de zwakken en kansarmen niet zouden vertrapen, terwijl de armen en kansarmen geen haat zouden moeten dragen voor degenen die het beter hadden. De koning vroeg de ongelovigen of de moslims ooit oorlog hadden gevoerd, of ze hadden gelogen, of ze hun beloften hadden verbroken of opstand hadden opgeroepen. Als antwoord werden de tegenstanders van de Islam gedwongen toe te geven dat de moslims onschuldig waren aan alle aanklachten. Ondanks hun haat voor de Profet van de Islam (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn volgelingen en ondanks hun intense verlangen om de Islam te beëindigen, getuigde het volk van Mekka dat de stichter van de Islam (vrede en zegeningen zij met hem) nooit onwaarheden verkondigde, nooit een belofte had verbroken en nooit wreed of onrechtvaardig had gehandeld. Ze werden gedwongen om toe te geven dat de Heilige Profet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) en zijn volgelingen degenen waren die alleen maar probeerden om liefde en genegenheid in de samenleving te verspreiden en die vreedzaam hun geloof in de Eenheid van God propageerden.

Te allen tijde bleef de Profeet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) geduldig, zelfs in het gezicht van de meest wrede en barbaarse onderdrukking. Hij wendde zich alleen tot de Almachtige God om zijn pijn te delen en daarom wordt in de Heilige Koran vermeld dat de Heilige Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) tijdens het gebed sprak over zijn verdriet, dat hij zijn volk riep naar vrede en voorspoed en toch reageerden zij met brute en onophoudelijke wreedheid. Ondanks hun wreedheden, hief de Profeet van de Islam (vrede en zegeningen zij met hem) tijdens de Mekka-periode nooit zijn zwaard tegen degenen die de moslims vervolgden, noch stopte hij ooit met de autoriteiten van Mekka samen te werken of aan te zetten tot enige vorm van opstand. Het geduld van de moslims was gebaseerd op het bevel van Allah de Almachtige, dat wordt vermeld in hoofdstuk 25, vers 64 van de Heilige Koran. Allah de Almachtige richtte zich in dit vers tot de moslims en zei:

"En de dienaren van de Genadevolle God zijn degenen die op een waardige manier over de aarde wandelen, en wanneer de onwetende hen aanspreekt, zeggen ze: Vrede! "

Daarom stelde de Heilige Koran de moslims gerust en adviseerde hen geduldig te zijn, ongeacht hoeveel ze werden uitgelokt of gekweld. In het licht van tegenspoed en haat moesten ze reageren door vrede af te roepen op hun vijanden en tegenstanders. Wanneer de vroege moslims werden gemarteld, vervolgd en gelasterd, bleven zij geduldig op bevel van de Almachtige God. Het negeren van een natuurlijke neiging tot wraak en het naleven van het principe om voor anderen te verlangen wat je verlangt voor jezelf, zochten de moslims vrede voor hun vijanden. Het was niet alleen een tijdelijke vrede die de

moslims voor anderen wilden, maar een eeuwige vrede. Zo heeft Allah de Almachtige in hoofdstuk 10, vers 26 verklaard:

"En Allah roept op tot het verblijf van vrede ..."

Dit vers maakt duidelijk dat moslims de opdracht kregen geen poging ongemoeid moesten laten om een permanente staat van vrede en harmonie te bevorderen en mensen samen te brengen. Toch ging de bittere vervolging jarenlang door en uiteindelijk, toen hun wreedheden alle grenzen overschreden, migreerden de Profet van de Islam (vrede en zegeningen zij met hem) en zijn volgelingen naar de stad Medina. Toch lieten de tegenstanders van de Islam hen niet in vrede leven; eerder, de ongelovigen van Mekka achtervolgden hen en voerden oorlog tegen de moslims. Pas toen, na jaren van hatelijke vervolging en nadat ze uit hun huizen waren verdreven, stond de Almachtige God de moslims toe om met geweld te reageren en zichzelf te verdedigen. Hier is het heel belangrijk op te merken dat toestemming om terug te vechten niet alleen werd gegeven om de Islam of moslims te verdedigen; in plaats daarvan stelt de Heilige Koran in hoofdstuk 22, verzen 40-41, dat toestemming om terug te vechten werd gegeven om het instituut van religie en universele vrijheid van geloof te verdedigen, aangezien dat de echte doelen van de tegenstanders van de Islam waren.

Het moet ook worden verduidelijkt dat de Heilige Profet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) zijn volgelingen opdroeg zich te houden aan de strengst mogelijk regels van oorlogsvoering. Hij zorgde er bijvoorbeeld voor dat krijgsgevangenen met medeleven werden behandeld en waar mogelijk werden vrijgelaten. Hij

droeg op dat geen enkel kind, vrouw, bejaarde of zieke het doelwit mocht zijn, noch plaatsen van aanbidding of religieuze leiders mochten worden aangevallen. Verder droeg hij op dat als de tegenpartij zelfs zou wijzen op verzoening, hun gebaar onmiddellijk moest worden aanvaard, zodat geen gelegenheid voor vrede verloren ging. Het is ook van belang dat, waar vaak wordt gesuggereerd dat de vroege moslims strijdlustig of bloeddorstig waren, tegenwoordig verschillende westerse en niet-islamitische historici toegeven dat dit volkomen onjuist is. Uit hun onderzoek blijkt zelfs dat het aantal mensen dat hun leven verloor in alle oorlogen die vochten in de periode van de vroege Islam, een fractie was in vergelijking met het aantal mensen dat stierf door enkele bommen in de moderne tijd. Daarom heeft de Islam, in plaats van conflicten te zoeken of haat te bevorderen, alleen moslims aangespoord om de muren van haat neer te halen die de mensheid verdelen, en bruggen van liefde en mededogen te bouwen om de mensheid te verenigen. Kortom, op elk niveau van de samenleving, en in alle gemeenschappen en volkeren, hebben moslims de plicht om vrede te verspreiden en de fundamentele reden hiervoor is, zoals ik al zei, dat het allereerste hoofdstuk van de Heilige Koran luidt:

"Alle lof komt toe aan Allah, Heer van alle werelden."

Dienovereenkomstig, waar God de Almachtige de Aanbieder en Onderhouder is voor de hele mensheid, is het eenvoudigweg niet mogelijk voor ware moslims om haat of kwade wil te hebben tegenover hun mede-schepping; veeleer kunnen onze harten alleen worden gevuld met gevoelens van liefde, mededogen en sympathie voor anderen.

Als praktiserende moslims hebben we natuurlijk onze religieuze overtuigingen. Wij geloven dat God Eén is en dat het onze plicht is om ons tot Hem te wenden en Hem alleen te aanbidden. Maar we houden ons ook vast aan het tijdloze voorschrift van de Heilige Koran dat er geen dwang in religie zou moeten zijn. Zoals ik al eerder zei, is religie een zaak van het hart en een persoonlijke zaak voor elk individu. De betekenis van het woord Islam is 'vrede' en er zijn veel verzen in de Koran die categorisch duidelijk maken dat moslims vreedzaam moeten zijn en liefde en respect voor anderen moeten tonen. Hoe zou het kunnen dat, wanneer zo'n vredige leer aan de Profeet van de Islam werd geopenbaard (vrede en zegeningen van Allah zij met hem), hij zelf de leer ervan zou overtreden? Eerlijke en oprechte historici getuigen van het feit dat de Heilige Profeet van de Islam (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) nooit wreedheid heeft beoefend of de rechten van andere mensen heeft geschonden. Op elk moment onderwees hij vrede, verdraagzaamheid en het vervullen van de rechten van de mensheid, en zijn leringen zijn zeker onze inspiratie. We zijn er trots op de volgelingen te zijn van die nobele Profeet (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) die de Heilige Koran heeft verklaard als een genade voor de mensheid. Dit is de reden dat de Ahmadiyya moslimgemeenschap de slogan van liefde voor iedereen, haat voor niemand scandeert. In deze tijd van strijd en verdeeldheid is onze boodschap dat alle naties en alle mensen dringend moeten streven naar vrede.

De felle critici van de Islam moeten erkennen dat, in plaats van hun gal en gif te richten op de Islam en zijn nobele Profeet (vrede en zegeningen zij met hem), ze de sporen van vooringenomenheid, vooroordelen en eigenbelang moeten uitroeien. Anders zullen wanorde

en haat in de wereld blijven escaleren. Frustraties en woede onder die moslims, die ongeschoold of onwetend zijn over de ware leer van hun religie, zullen naar boven komen. Niet alleen in de moslimgemeenschap, maar overal in de samenleving, waar jongeren hopeloos en gefrustreerd worden, worden ze een gemakkelijke prooi voor hatelijke geestelijken of extremisten die hun geest vergiftigen. We moeten hiertegen waken, anders zal de bittere cyclus van haat die de moderne wereld heeft verduisterd, blijven keren. Vrede in moslimsamenlevingen en in de wijdere wereld zal een steeds meer onhaalbare droom worden.

Zoals ik aan het begin zei, is het de noodzaak van deze tijd dat we allemaal samenkomen en in plaats van tegen elkaars religieuze gevoelens in te gaan, we onze krachten bundelen en werken aan een betere toekomst voor onze kinderen en toekomstige generaties.

Laten we onze verschillen opzijzetten en trouw werken aan de ontwikkeling van echte en duurzame vrede in de wereld. Laten we elkaar respecteren en ernaar streven een betere samenleving op te bouwen die gebaseerd is op beginselen van eenheid en het algemeen welzijn.

Moge Allah de Almachtige ons daartoe in staat stellen - Ameen.

24/7 Islam Hotline:
085 0606 558

E-mail:
info@islamnu.nl

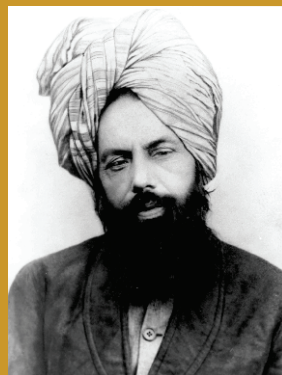
@AHMADIYYANL

Lees meer en download gratis
Wereldcrisis en de Weg Naar Vrede
via **bieb.islamnu.nl**

Over de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap is een snelgroeiende hervormingsbeweging binnen de Islam met een ledenaantal van enkele tientallen miljoenen verdeeld over meer dan 200 landen. De gemeenschap is de enige islamitische organisatie die gelooft dat de langverwachte Messias en hervormer is verschenen in de persoon van Mirza Ghulam Ahmad uit Qadian (India). Ahmad beweerde de metaforische tweede komst van Jezus te zijn. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft dat God Ahmad zond net als Hij Jezus zond, om een eind te maken aan religieuze oorlogen, het afkeuren van bloedvergieten en om moraliteit, gerechtigheid en vrede weer tot leven te roepen.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{AS} uit Qadian, de Beloofde Messias en Imam Mahdi.

Mobarak Moskee
Oostduinlaan 79
2596 JJ Den Haag

Baitul Afiyat Moskee
Siliciumstraat 3
1362 JC Almere

Baitul Mahmood
Termieterweg 14
1027 AZ Amsterdam

Baitunnoer
Groenelaantje 20
8072 DD Nunspeet

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
Nederland

Moslims die geloven in de Beloofde Messias en Imam Mahdi,
Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{AS} uit Qadian.